

[RAMIENNIK *sb m*

A sg ramiennik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dwuczęściowa szata arcykapłana żydowskiego spięta na ramionach sprzączkami: Y obłókłszy go [Mojżesz Aarona] w łzátę z Hiácýntu/ i ná wíérzch rámiennik włóżył [posuit eum superhumerales] WujBib Lev 8/7.

Synonimy: efod, humerał.

MC